

ת"פ 47284/06/18 - מדינת ישראל נגד אמסאלם חסונה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 47284-06-18 מדינת ישראל נ' חסונה (עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט עמי קובו
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אמסאלם חסונה (עציר)

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד יניב בן הרוש

ב"כ הנאשם: עו"ד נביל זינאתי

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:
 - א. **נשיאת נשק**, עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").
 - ב. **נשיאת חלק מנשק, אביזר או תחמושת**, עבירה לפי סעיף 144(ב) סיפא בחוק.
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 3.3.18 נסע הנאשם בשעות אחר הצהריים ברכבו משטחי הרשות הפלסטינית לשטח מדינת ישראל דרך כביש 443, כשהוא מחזיק בתא המטען של רכבו שקית המכילה את כלי הנשק והאביזרים הבאים:
 - א. **רובה סער מסוג "קלצ'ניקוב" ומחסנית תואמת המכילה 6 כדורים בקוטר 7.62 מ"מ**, קת, פינים וקפיץ המתאימים לרובה מסוג קלצ'ניקוב.
 - ב. **אקדח חצי אוטומטי מסוג "בול"**, תוצרת ישראל, קליבר 9 מ"מ ומחסנית תואמת.עם הגעתו של הנאשם ברכבו למחסום, עוכב על ידי חיילים ושוטרים במקום, ושם נתפס הנשק ברשותו.
3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן. בין הצדדים לא הייתה הסכמה לעניין העונש.

ראיות לעונש

4. אביו של הנאשם, מר אנואר חסונה, העיד כי יש לו 5 בנים נוספים, כולם אקדמאים, עובדים

במשרד החינוך. בהתייחס לבנו הנאשם טען כי הבן עשה טעות, ביקש שבית המשפט יתחשב בכך שיש לנאשם 3 ילדים קטנים. האב מסר כי הוא כועס על הנאשם ואינו מצדד במעשיו. האב מודה למדינה שהצליחה לתפוס את הנשקים וטען כי הוא וכל בני משפחתו המורחבת הם אזרחים נאמנים שומרי חוק. האב ביקש שלא יורסו חייו של הנאשם, הבטיח לסייע לו להתמודד בחיים ולגדל את ילדיו.

טיעוני הצדדים

5. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד יניב בן הרוש, הערך החברתי המוגן בעבירות הנשק הוא שלום הציבור ובטחונו. החשש של המחוקק, כפי שהדברים באים לידי ביטוי גם בפסיקת בית המשפט העליון, הוא הפוטנציאל להסלמה עבריינית ובפרט כאשר עסקינן בנשק לא חוקי, לא מתועד, שעלול לעבור מיד ליד. כלי נשק אלה מוצאים את דרכם לידיים עוינות ולעיתים אף נעשה בהם שימוש למטרות פליליות. על כן קבע בית המשפט העליון שעבירות מסוג זה מחייבות תקופת מאסר ממשית לריצוי בפועל. בשנים האחרונות מסתמנת החמרה מתונה בענישה וזאת לאור העובדה שמדובר ב"מכת מדינה", וביתר שאת ב"מכת אזור". כחלק מהניסיון להביא להחמרה, שהתקבלה על ידי בית המשפט העליון, הוצאה הנחיית פרקליט המדינה, שם נקבעו מתחמי ענישה בנשיאת נשק שהוא רובה או תת מקלע של שנתיים וחצי עד חמש שנים, בנשיאת נשק שהוא אקדח מתחם של שנה עד שלוש שנים, ומתחם לנשיאת תחמושת נע בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ועד ל-6 חודשי מאסר בפועל. בעניינו מדובר באירוע אחד המכיל את שלושת הסוגים השונים של נשיאה - רובה, אקדח ותחמושת שהיא מחסנית של כדורים עם רובה הסער. הכנסת הנשקים דרך המחסום אל שטח ישראל מהווה נסיבה לחומרה, כיוון שמדובר בהכנסת כלי נשק אל תוך המעגל העברייני, דבר שאותו המחוקק ביקש למנוע - נשק לא מסומן שנכנס לישראל באופן לא חוקי. בנסיבות האמורות, המתחם הראוי נע בין 3 שנות מאסר ל-6 שנות מאסר. אמנם קיימת פסיקה מקלה יותר ממתחם זה ואולם יש להתייחס לכך שהמגמה בפסיקה היא של החמרה מתונה בענישה. בכל הקשור לענישה בתוך המתחם, יש לתת את הדעת לכך שמדובר בנאשם נעדר הרשעות קודמות, כבן 27, הודה וחסך זמן שיפוטי ובנסיבות האמורות עותרת המאשימה לעונש המצוי בתחתית המתחם, לצד קנס כספי ומאסר על תנאי מרתיע.

6. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד נביל זינאתי, יש להסתפק בתקופת המעצר שריצה הנאשם במשך למעלה מ-8 חודשים ולכל היותר ניתן להוסיף עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות. המתחם במקרה זה נע בין עבודות שירות ועד ל-24 חודשי מאסר בפועל. הערך החברתי שנפגע, מעבר לערך של ביטחון הציבור כפי שטענה המאשימה, הוא דווקא סמכותה של המדינה לשלוט בכמות כלי הנשק שנמצאים ברחובותיה, על ידי אנשים שאינם מורשים לכך. על בית המשפט לתת משקל בכורה לערך החברתי של שליטת המדינה על הנשקים ברחובות, כשבמקרה זה הפגיעה בערך החברתי בנסיבות העניין, היא ברמה נמוכה.

טענת המאשימה לקיומו של פוטנציאל לפגיעה אינה מבוססת בכתב האישום, ועל פי פסיקת בית המשפט העליון בע"פ 9702/16 אבו אלוליאיה נ' מדינת ישראל, לא ניתן להתחשב בעת גזירת הדין בעובדות או במסקנות שלא נכללו באופן מפורש בכתב האישום. הפגיעה בערך המוגן היא ברף הנמוך מאחר שהנשק נתפס ונלקח. עיון מדוקדק בכתב האישום מלמד כי העובדות קרובות במהותן לעבירת החזקת נשק. אין הכוונה לחזרה מהודאת הנאשם בעבירת של נשיאת נשק, אך יש להתייחס לכך ולקבוע את עונשו של הנאשם ברף הנמוך. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מכתב האישום עולה כי הנאשם פעל לבד ולא עם אחרים, הנשק נתפס, הפוטנציאל לסיכון מידי בעבירה הוא אפסי שכן הנשק הוחזק בתא המטען ולא בשימוש מידי. הנשק היה

מוטמן כדי להעבירו במחסום ולהגיע עמו לבית. במסגרת הנסיבות שלא קשורות בביצוע העבירה, יש לציין כי הנאשם צעיר לימים כבן 27, נשוי ואב ל-3 ילדים קטנים. הנאשם גדל בעיר לוד. מדובר במעידה חד פעמית. הנאשם ללא עבר פלילי, טרם מעצרו ניהל אורח חיים נורמטיבי, נקלע למצב מסוים, הרגיש מאוים ולכן פעל כפי שפעל על דעת עצמו. בני משפחתו לא היו מודעים למעשיו אלה. מאז שהנאשם נעצר, הוא תפקד באופן חיובי ביותר בבית המעצר, נחשב כיום "אסיר תומך" ותורם מזמנו לעזור לעצורים אחרים. אמנם אין מדובר בהליך שיקום, אולם התנהגותו בבית המעצר מהווה אינדיקציה לכך שנטל אחריות, הבין את המשמעות והחליט להתקדם ולא לחזור על מעשיו. מבחינת הענישה הנוהגת, המתחמים הקיימים נמוכים מהמתחם לו עתרה המאשימה. הנחיות פרקליט המדינה אינן מחייבות את בית המשפט. אכן לאחרונה חלה החמרה בענישה, אך יש לעשות כן באופן הדרגתי.

7. הנאשם הביע צער על מעשיו, ביקש הזדמנות להשתחרר בזמן הקרוב כדי לשוב לחיים נורמטיביים. הוא טען כי משמש כתומך באגף בבית המעצר ניצן, משתתף בכל קבוצה שנפתחת ומטפל בעצמו.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

8. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.
9. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הם הגנה על שלומו ובטחונו של הציבור. נשיאתו של נשק חם יוצרת סיכון שהנשק יגיע בסופו של דבר לגורמים אשר יעשו בו שימוש למטרות פסולות, לרבות פגיעה בגוף ובנפש.
10. על חומרתן של עבירות הנשק עמד בית המשפט העליון, בין היתר, בדבריו של כב' השופט נועם סולברג בע"פ 135/17 **מדינת ישראל נ' בסל** (8.3.17):

"בית משפט זה עמד לא פעם על חומרתן של עבירות נשק, ובכללן עבירות של החזקת ונשיאת נשק, תוך שהוא מציין את חומרת המעשה ואת פוטנציאל הנזק הכרוך בו. נשק המתגלגל מיד ליד עלול להגיע לידי גורמים עברייניים או לפעילות ביטחונית, פגיעתו הרעה מורגשת ומהווה איום על שלום הציבור כולו; כתוצאה מכך גדל ההכרח להרתיע את היחיד והרבים מפני עיסוק בכך. לא אחת גם צוין כי קיימת מגמת החמרה הדרגתית בעונשים המושגים על עבריינות נשק".

כך גם נקבעו הדברים הבאים בע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן** (19.1.14):

"עבירות המבוצעות בנשק - לרבות רכישה, החזקה ונשיאת נשק - טומנות בחובן פוטנציאל סיכון הרסני לפגיעה בשלום הציבור וביטחונו. החשש הוא כי נשק המוחזק שלא כדין ישמש לפעילות עבריינית העלולה להביא לפגיעה ואף לקיפוח חייהם של אזרחים תמימים. אכן, "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו. ודוק: הסיכון שנשקף לשלום הציבור צריך להילקח בחשבון על-ידי כל מי שמחזיק בידו נשק שלא כדין - גם אם אינו מחזיק בו למטרת ביצוע של עבירות אחרות. עצם החזקת נשק בעל פוטנציאל קטילה מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות טומן בחובו סיכון, באשר המחזיק בו נתון תמיד לחשש שיתפתה לעשות בו שימוש, ולו ברגעי לחץ ופחד".

11. עבירת החזקת נשק היא עבירה שהוכרה בפסיקה "כמכת מדינה" ו"כמכת אזור" שפגיעתה בביטחון

הציבור היא קשה גם אם לא הוכח שנעשה שימוש פלילי בכלי הנשק, ועל כן מצדיקה ענישה משמעותית (ראו עפ"ג 27417-11-15 (מח' מרכז-לוד) **מדינת ישראל נ' עבד אל רחים** (17.1.16); עפ"ג (מח' מרכז לוד) 15337-10-14 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (7.12.14)).

12. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן היא **ברף משמעותי**.

בהקשר זה נתתי דעתי לכך שהנאשם ביצע עבירה של נשיאת נשק, אשר העונש המרבי הקבוע בצידה הוא של 10 שנות מאסר, שהיא חמורה יותר מעבירה של החזקת נשק אשר העונש הקבוע בצידה הוא של 7 שנות מאסר, וקלה יותר מעבירה של סחר בנשק שדינה 15 שנות מאסר. עוד יש לתת את הדעת לכך שעסקינן בנשיאה של שני כלי נשק, האחד רובה סער מסוג קלצ'ניקוב והשני אקדח חצי אוטומטי. סבורני כי עבירה בנשק מסוג רובה סער, היא חמורה יותר מאשר עבירה בנשק מסוג אקדח, בשל פוטנציאל הנזק הרב יותר של תת מקלע. נשיאת שני כלי נשק מסוגים שונים מעצימה את חומרת הפגיעה.

13. הנחיית פרקליט המדינה מס' 9.16 "**מדיניות ענישה בעבירות נשק ומטעני חבלה**" מיום 7.8.16, מתווה את מדיניות הפרקליטות לעתור בעבירות של נשיאת או החזקת נשק ל"מתחם מוצא" בהתאם לסוג הנשק. בהקשר זה, אף בהתעלם ממתחם המוצא שבהנחיית פרקליט המדינה, סבורני כי יש טעם והגיון במדרג אשר נקבע בהנחיה, אשר לפיו המתחם בכל הנוגע לנשק מסוג תת מקלע, צריך להיות גבוה מהמתחם בכל בנוגע לאקדח ונמוך מהמתחם בכל הנוגע למטען חבלה.

14. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לתכנון שקדם לביצוע העבירה, שכן הנאשם נשא ברכבו שני כלי נשק ותחמושת, וביקש להכניסם לשטח מדינת ישראל משטחי איו"ש, דרך מחסום מכבים. פוטנציאל הנזק בעבירות נשיאת נשק ובמיוחד כשמדובר ברובה סער הוא רב וכולל פגיעה בגוף ובנפש, לא כל שכן שהוחזק לצד תחמושת מתאימה. הנזק הצפוי נובע מהחשש שהנשק היה עלול להגיע לידי אחרים שהיו עושים בו שימוש. הנאשם נתפס עם הגעתו למחסום, כך שבפועל לא נעשה שימוש בנשק ולא נגרם נזק מוחשי. על פי פסיקת בית המשפט העליון, יש לתת את הדעת לסוג הנשק המוחזק שלא כדין, לכמותו, לתכלית שלשמה הוא מוחזק ולסכנה שיעשה בו שימוש (ראו: ע"פ 1332/04 **מדינת ישראל נ' פס**, פ"ד נח(5) 541, 544 (2004)).

15. בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת יש לתת את הדעת למגמת ההחמרה בענישה הקיימת בפסיקת בית המשפט העליון. לעניין זה ראו בע"פ 3336/18 **מדינת ישראל נ' סמארה** (29.11.18). שם נקבעו הדברים הבאים:

"בית משפט זה נקט בשנים האחרונות מגמה מוצהרת של החמרת רמת הענישה בעבירות נשק ועמד על כך פעמים רבות בשורה ארוכה של פסקי דין".

16. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר בפועל במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 9373/10 **ותד נ' מדינת ישראל** (14.9.11), קיבל בית המשפט העליון את ערעורו של

נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות החזקה ונשיאת נשק, והקל בעונשו. הנאשם החזיק בביתו אקדח ומחסנית מלאה בכדורים כמו גם כדורי אקדח נוספים בחצר ביתו. נאשם בעל עבר פלילי. בית המשפט העליון קבע כי אף שמקובלת ההשקפה כי הגיעה העת להחמיר בענישתם של

המבצעים עבירות בנשק, ראוי כי הדבר יעשה בהדרגה ועל כן העמיד את העונש על **30 חודשי מאסר בפועל** (חלף 50 חודשי מאסר בפועל).

ב. בע"פ 3156/11 **זראיעה נ' מדינת ישראל** (21.2.12), נדחה ערעורו של הנאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של נשיאה והובלת נשק והסתייעות ברכב לביצוע פשע. הנאשם נסע ברכבו לאחר שהסליק בו אקדח, מחסנית טעונה בכדורים וקופסאות עם כדורי אקדח. האקדח והתחמושת נתפסו בחיפוש שגרתי שביצעה המשטרה ברכב. הנאשם, ללא עבר פלילי, מנהל אורח חיים נורמטיבי, אב ל-4 ילדים ומפרנס יחיד במשפחתו, נדון לעונש של **24 חודשי מאסר בפועל**.

ג. בע"פ 3336/18 **מדינת ישראל נ' סמארה** (29.11.18), קיבל בית המשפט העליון ערעור על קולת העונש בעניינו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירת נשיאת נשק ותחמושת. הנאשם נתפס ברכבו בשעת לילה, לאחר שניסה להימלט משוטרים. במהלך חיפוש שנערך ברכבו של הנאשם נתפסו בתא המטען שני רובי קרל גוסטב מאולתרים עם מחסניות. בית המשפט העליון קבע כי אמנם הנאשם שיקם את חייו בצורה טובה, נמנע מביצוע עבירות במשך שנים רבות ונתקבל תסקיר חיובי בעניינו, אולם מדובר בעבירות חמורות ועל העונש להלום את חומרתן. בית המשפט העליון העמיד את העונש על **24 חודשי מאסר בפועל** (חלף 18 חודשים).

ד. בע"פ 761/07 **מדינת ישראל נ' אדרי** (22.2.07), קיבל בית המשפט העליון ערעור על קולת העונש בעניינו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת נשק והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו. הנאשם נהג ברכבו ונעצר לבדיקת משטרה. נמצא כי החזיק באקדח, מחסנית ותחמושת כשאלו עטופים מוסתרים בתחתוניו. כמו כן הנאשם הציג לשוטרים תעודת זהות של אדם אחר. הנאשם בעל עבר פלילי. בית המשפט העליון העמיד את העונש על **שנתיים מאסר בפועל** (חלף 12 חודשי מאסר).

ה. בע"פ 2892/13 **עודתאללה נ' מדינת ישראל** (29.9.13), בית המשפט העליון דחה את ערעורו של הנאשם אשר הורשע לאחר ניהול הליך הוכחות, בעבירה של נשיאה והובלת נשק והסתייעות ברכב לביצוע פשע. הנאשם נהג ברכב בנצרת כשהוא מוביל אקדח ובו מחסנית ריקה מכדורים ומוסתר מתחת לכיסא הנהג. הנאשם נעדר עבר פלילי ועד לביצוע העבירה ניהל אורח חיים נורמטיבי. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם שבין 12 ל-36 חודשי מאסר** והטיל על הנאשם עונש של **21 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

ו. בע"פ 135/17 **מדינת ישראל נ' בסל** (8.3.17), התקבל ערעור המדינה על קולת העונש שהוטל על נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקה ונשיאת נשק. הנאשם התבקש על ידי קרוב משפחתו אשר רכש את תת מקלע מאולתר ומחסנית, להחזיקם ולהחביאם בביתו. הנאשם הסכים והחזיק את כלי הנשק והמחסנית בביתו למשך שבוע ימים, ומסר אותם לאחר. בית המשפט העליון העמיד את עונשו של הנאשם על **18 חודשי מאסר בפועל** (חלף 12 חודשים).

ז. בע"פ 9702/16 **אבו אלולאיה נ' מדינת ישראל** (13.9.17), נדחה ברוב דעות, ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של נשיאה והובלת נשק ותחמושת. הנאשם מצא תיק ובו תת מקלע מאולתר, שתי מחסניות ריקות וקופסת כדורים 9 מ"מ, נטל את התיק והחביא אותו אצלו למשך חצי שנה. הנאשם כבן 37, נשוי ואב לילדים, מפרנס יחיד ומנהל אורח חיים נורמטיבי. בעברו הרחוק שתי הרשעות. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש בין 14 ל-36 חודשי מאסר בפועל**.

והשית עליו עונש של **18 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון דחה בדעת רוב את הערעור.

ח. בע"פ 4345/18 **אבו עאמר נ' מדינת ישראל** (29.11.18), קיבל בית המשפט העליון את ערעורו של הנאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של נשיאת נשק ותחמושת ונהיגה בקלות ראש. הנאשם מצא נשק מאולתר מסוג "קרל גוסטב" טעון במחסנית מלאה בכדורים תואמים. זמן קצר לאחר מכן, נשא את הנשק הטעון והובילו בתא הכפפות של רכבו בעיר לוד. הנאשם נהג במהירות ובחוסר זהירות. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין 20 חודשי מאסר ל-48 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם, צעיר כבן 20 ללא עבר פלילי. בית המשפט העליון אישר את המתחם שנקבע, וקבע כי בהתחשב בשיקול השיקום, יש מקום לחרוג ממתחם העונש, ולהעמיד את העונש על **17 חודשי מאסר בפועל** (חלף 20 חודשים).

ט. בע"פ 8133/15 **יונס נ' מדינת ישראל** (5.4.17) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של החזקה ונשיאת נשק. הנאשם נהג ברכב, כשלצדו אדם נוסף, ונמלט משוטרים. ברכב נתפס תיק ובו שני כלי נשק מסוג תת מקלע מאולתר, תחמושת ומחסניות. נאשם בעל רקע נורמטיבי. **בית המשפט המחוזי קבע מתחם שנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט העליון קבע כי העונש נוטה לקולה, ודחה את הערעור.

י. בע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן** (19.1.14) נדחה ערעור המדינה על קולת עונשו של נאשם שהורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של נשיאת והובלת נשק, רכישה והחזקת נשק ועוד. הנאשם רכש נשק מסוג "קרל גוסטב" וכן מחסנית וכדורים. הנאשם הגיע לחורשה וירה ירייה אחת באוויר, ולאחר מכן הטמין את הנשק בביתו. בהמשך נהג הנאשם ברכב עם הנשק בעיר נצרת. נאשם צעיר כבן 20, ניהל אורח חיים נורמטיבי. בית המשפט העליון העמיד את **מתחם העונש על 12 עד 36 חודשי מאסר בפועל**, ואישר את החריגה לקולה מהמתחם, משיקולי שיקום, לעונש של **6 חודשי עבודות שירות**.

יא. בת"פ (מח' מרכז-לוד) 49416-04-18 **מדינת ישראל נ' אלקרינאוי** (22.11.18) הורשע נאשם על פי הודאתו עבירה של נשיאת נשק. הנאשם נתפס במחסום עת נהג ברכב מכיוון שטחי איו"ש לישראל, והחזיק ברכב נשק מסוג תת מקלע מאולתר, טעון במחסנית ריקה מכדורים. **נקבע מתחם שבין 18 ל-42 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם צעיר כבן 20. לחובתו הרשעה קודמת בעבירת סמים. נדון ל- **21 חודשי מאסר בפועל**.

17. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הוא החל מ- **21 חודשי מאסר בפועל ועד ל-48 חודשי מאסר בפועל**.

18. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים חריגה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

גזירת העונש המתאים לנאשם

19. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שמדובר בנאשם כבן 27, אב ל-3 ילדים, ללא עבר פלילי. יש להניח כי עונש מאסר ממושך לאדם שזו לו הרשעתו

הראשונה, יפגע בו ובמשפחתו. הנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות והביע חרטה על מעשיו. מדברי הנאשם ובא כוחו עולה כי הנאשם מתפקד היטב בבית המעצר ואף מסייע לאסירים אחרים ומשתתף בקבוצות טיפוליות בבית המעצר.

20. עוד יש לתת את הדעת לשיקול ההרתעה בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לפסיקת בית המשפט העליון בדבר הצורך בהרתעה והעדפת האינטרס הציבורי על הנסיבות האישיות של העבריין (רע"פ 2718/04 אבו דאחל נ' מדינת ישראל [29.3.04]).

21. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש בחלקו הנמוך של המתחם לצד קנס כספי.

סוף דבר

22. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

- א. **22 חודשי מאסר בפועל** אשר מנינים מיום מעצרו - 3.6.18.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, כל עבירת נשק מסוג פשע.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר, כל עבירת נשק מסוג עוון.
- ד. קנס כספי בסך של 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.1.20. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.
- ה. חילוט סך של 8,000 ₪ אשר הופקד בהליך ה"ת 5483-07-18 הקשור לתיק זה עבור שחרור הרכב. כל התנאים שנקבעו במסגרת שחרור הרכב - יבוטלו.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ז אדר ב' תשע"ט, 03 אפריל 2019, בהעדר הצדדים.